



*Daniel Onaca*

**PARFUMURI VECHI,  
AROME NOI**

**GAMLA DOFTER,  
NYA AROMER**

*poeme haiku  
haikudikter*



*București, 2020*

Ilustrație copertă și interior:

*Sanda BUȚIU – Natură moartă cu cochilie, ulei  
pe pânză, 30 x 40 cm - Copyright Visarta 2020*

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a  
României**

**ONACA, DANIEL**

**Parfumuri vechi, arome noi : poeme haiku  
= Gamla dofter, nya aromer : haikudikter /  
Daniel Onaca. - București : Bifrost, 2020**

ISBN 978-606-95077-0-4

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din  
această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul  
editurii, autorului și ilustratorului.

Copyright © 2020

Editura BIFROST

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

*Daniel Onaca*

**PARFUMURI VECHI,  
AROME NOI**

**GAMLA DOFTER,  
NYA AROMER**

*poeme haiku / haikudikter*

Cuvânt înainte / Förord: Ada Cruceanu  
Postfață / Efterord: Anna Maris



## *Cuvânt înainte*

... „*pe genunchiul bunicii*”

Într-o recentă apariție editorială (“Constelația poezilor”, 2020), Ion Cristofor ne reamintește viziunea lui Hugo Friedrich legată de modul în care, în poezie, „de la Poe și Baudelaire încoace” concretul e căutat de preferință în banal și josnic. „Urâtul” devine (mai ales după Rimbaud, adolescentul ce petrecuse „un anotimp în infern”) un „excitant dinamic”. Profesorul de la Freiburg sublinia că până și în alegerea faunei și florei se poate observa o tendință „descendentă”, citând un vers emblematic al lui Garcia Lorca: „A obosit dafinul să mai fie poetic” (p. 55, sl. m., ADC).

Departate de „lumea dezlănțuită” europeană, nu avem știință ca poezia japoneză să fi urmat o astfel de cale, deși rațiuni suficiente ar fi avut și ea să o

facă, „lumea dezlănțuită” neocolind-o deloc; și ar fi îndeajuns să gîndim doar la geografia „țării soarelui răsare”, îndelung și frecvent tulburată de apele furioase ale mării/ oceanului ce o înconjoară, de telurice mișcări, de vânturi născătoare de uragane, ca să avem un repertoriu al „infernului” care ar fi trebuit „să obosească” floarea de cireș „să mai fie poetică”. Or, urmărind, atît cît ne permit traducerile (timpul destinat lecturii și, desigur, priceperea), poezia japoneză, în varianta emblematică a ei (haiku-ul), cu toate că, prin definiție, „Tematica unui haiku [este] meditația asupra naturii” (alxhaiku.wordpress.com), așadar, am spune imediat, și asupra „naturii dezlănțuite”, imposibil de găsit vreo referire la un astfel de „concret”, părăind, acesta, să aparțină categoriilor lipsite de grandoare sau noblețe, „josnicului” așadar, eliminat, de la bun început, din paleta poetică niponă [„Uzați de imagini sublime sau

înălțătoare (grandioase, distinse, nobile, înălțătoare). (Nu război, crimă, vulgarități)” (idem)]. Eliminat, poate, și pentru a crea, defensiv, distanța față de un „urît” (al naturii neiertătoare, în ceea ce ne interesează acum) mereu posibil, niciodată (de) dorit. Cu totul alta pare să fie căutarea „în banal”, de vreme ce una dintre regulile compoziției chiar pretinde: „Scrieți despre lucruri obișnuite într-un mod simplu, folosind cuvinte firești.” Or, din ce în ce mai lejerele orientări structurale (renunțarea la cele 17 silabe ar fi principala) au făcut ca transferul haiku-ului pe alte meridiane să reconstruiască „poezia de notație”, scurtă, susținută/ hrănită de „banalul” celor văzute și imediat transpuse în vers; cât despre *cezură*, lege de neocolit, pentru limba și literatura română – cu siguranță, nu doar pentru ele – reprezentată prin „liniuță” (un semn de punctuație așadar, încărcat cu semnificația „silabei” japoneze menite să

ducă la construcția „planurilor” și juxtapunerea lor), ea s-a putut instala natural în procesul „notației”, ca fiind un mod uzual de subliniere a mesajului, fie prin antiteză, fie ca accentuare a „tezei” înseși.

Aflat, cu acest „Parfumuri vechi, arome noi”, la cel de-al nouălea volum de poezie haiku, Daniel Onaca rostește, mereu pictural cum se și cuvine, despre natura țării de adopție, aruncînd ușor, din cînd în cînd, „scînteieri” din țara de baștină, nu lipsite de nostalgia șugubeață a cuvîntului neaș (în *ziua de Paști/ mirosul de friptane –/ grătar pe balcon*). Parfumurile trec prin primele trei anotimpuri/ grupaje tematice (sunt *hibernale, primăvăratice, estivale*) ca să devină „arome” în cel de-al patrulea (*tomnatic*), subliniind, și astfel, senzația prea plinului naturii pe cale, însă, de disoluție, de amortire, de trecere spre altceva, senzație pe care un consecvent titlu de grupaj – Parfumuri autumnale, de



pildă – nu ar fi sugerat-o, nu i-ar fi dat evanescența lexical-picturală proprie doar acestui anotimp.

În spațiul fiecărui grupaj, câte trei haiku-uri se susțin, static/ dinamic, sub un „generic” a cărui menire pare să fie chiar o indicație de lectură/ înțelegere a tripticului, cum se întâmplă, de pildă, în *Poeme de trecere* (din „Parfumuri hibernale”): elementul activ (*căprioara mirată*) realizează un parcurs, de la o imagine largă, undeva mult mai departe de cel „impresionat”, la prezența sugerată a chiar acestuia (*obrajii pudrați*) și, apoi, la intimitatea în care se încheagă întregul tablou, cu o scenă casnică (*porumbul cu unt*) în „joncțiunea” marcată de figurația gospodăriei (*între șură și pătul*) sub trecerea/ evanescența „perdelei de fulgi”. Diviziunea cu nouă (fiecare grupaj cuprinde câte nouă astfel de triptici) poate fi un semn al „cabalei numărului personal”, al „energiei” cifrei 9, dar și un

reglator firesc, matematic deductibil prin raportare la construcția fiecărui poem (trei strofe a câte trei versuri).

Altfel, poemele aduc și o realitate/geografie palpabilă (*iarna la Malmö, un sat în Småland, Parcul Rönneholm*) lângă sugestiile culturale (*Dalai Lama zîmbește/ lui Marx sus pe raft; cartea deschisă; pe fila cărții*), ori cele gastronomice (am văzut deja *porumbul cu unt, dar și pizza la cină, ceaiul fierbinte, borcane cu dulceață*). Nu lipsesc suprapunerile nu doar „dinamice” ci și posibil dramatice, dintre cele greu de găsit în poezia niponă:

*rupere de nori –  
tramvaiul cu susu-n jos  
trece prin apă”*

*biciclist oprit –  
bătrânul cu cărucior  
nu se grăbește*

ori amenințînd lumea mărunță (secvența *Poeme cu pândari* este de citat în întregime la acest palier ideatic-emoțional al poeziei autorului româno-suedez):

*puii de rață  
în apă nepăsători –  
pisica la mal*

*musca își freacă  
picioarele din față –  
pițigoi flămînd*

*peste câmpuri verzi –  
iepurele cu aripi  
împrumutate*

Prezente, corespondențele natură-antropic sunt necesare suporturi în lumea ce pare (încă) bine așezată, dar și fragilă

*fața lacului  
încrețită de briză –*

*moșul cu năvod*

*încremenite  
valuri pe acoperiș –  
rânduri de țigle*

gata să alunge din tihna casei, sub un „abia bănuț” incident, un discret-suferind suflet:

*pe cărare cu  
un fir de iarbă în dinți –  
înfruntând toamna*

Cum și să sugereze, prin tehnica propriu-zisă a suspansului – reprezentat, firește, prin cele trei puncte – o posibilă tragedie, cu „puncte de observație” subtil definite (*priviri de pe pod/ plimbare pe pod*), în ultimul triptic din „Parfumuri hibernale”, *Poeme cu suspans*.

Părînd mult mai liber în selecția și combinarea unităților de limbaj, deci pe ambele axe ale acestuia, mult mai decis,

apoi, să consemneze dramatismul existenței umane, Daniel Onaca accentuează, cu acest volum, micile, necesarele „revolte” față de „seninătatea” poemului nipon, cu o invitație, în primul rînd, la receptarea trecerii ca fapt definitiv, nereiterabil parte, desigur, a culturii europene „speriată de moarte”.

*ultima toamnă  
pentru crevetele prins –  
pescăruș ager*

Reflexul unei astfel de stări ar fi tot un construct pe bază numerică, de la mulțime (*mireasma de struguri copti*), la numere în scădere, în contrapondere cu peisajul în expansiune (*Trei poeme în vie*):

*popas sus pe deal –  
patru boabe galbene  
sub frunza arsă*

*soarele roșu –  
sub frunza ruginie  
numai trei boabe*

Ca, în finalul volumului, autorul să noteze categoric, fie și sub ușoara ironie a modernei „publicități”: *pierdut un kigo* – altfel spus, „pierdut” un cuvânt cu putere de numire/ ordonare/ așezare în simbol a anotimpurilor, un cuvânt-timp așadar, fără de care povestea nu poate „merge mai departe”

*întunericul  
spintecat de o rază  
fără kireji*

fără dreptul convenit nouă, cititorilor, de a prelungi imaginea sau povestea ascunsă ori doar estompată de ea. Dar cu dreptul autorului de a-și propune și a ne propune și forma „acidă” dar „umană” a unui derivat al haiku-ului („nedorit, cîndva,

de oficialii țării Nipponkoku”, spun specialiștii), senryū –ul. Cel pe care, de altfel, îl înțelegem mult mai îndeaproape noi, cei crescuți, ca și autorul, cu „poveștile de iarnă” nu altfel decât „pe genunchiul bunicii”.

*Ada D. Cruceanu*

## *Förord*

... *"på mormors knä"*

I en nypublicerad bok ("Poeternas konstellation", 2020), nämner den rumänske litteraturkritikern Ion Cristofor professor Hugo Friedrichs vision om hur man, i poesi, "från Poe och Baudelaire och framåt", lockas av det konkretas banala och avskryvbara aspekter. Det "fula" blir, särskilt efter Rimbaud, tonåringen som tillbringat en säsong i helvetet, till en "dynamisk upphetsning". Professorn från Freiburg betonade att även i valet av fauna och flora kan en nedåtgående tendens observeras, och han citerar Garcia Lorcas emblematiske vers: "Lagerbladet är trött på att vara poetiskt".

Vi känner inte till om, "fjärran från vimlets yra", den japanska poesin följde en sådan väg, även om den skulle ha haft tillräckliga skäl att göra det. Det skulle



räcka att tänka på soluppgångens lands topografi, så ofta förött av havets rasande vågor, av markens skakningar, av tyfoner, för att nämna bara några av alla fador som skulle kunnat utrota körsbärsblomningens poetiska ådra. Betraktar man den japanska haikun, är det svårt att hitta hänvisningar till sådana konkreta situationer som verkar sakna prägel av nobless. Vad gäller det torftiga, eliminerades detta helt från den japanska poetiska paletten. Haikus spridning till andra kulturer ledde till väckelsen av den korta notationsdikten, inspirerad av omgivningens "banalitet", medan cesuren -- representerad av ett streck (skiljetecken, som separerar två intilliggande motsatta plan) -- blev ett vanligt sätt att betona budskapet, antingen genom antites eller som en betoning av diktens grundidé.

"Gamla parfymen, nya dofter", utgör Daniel Onacas nionde haikusamling. Här framställer han bildligt,

såsom det bör vara, adoptivlandets natur, inte utan att, för den skull, hejda sig från att, ibland, sprida "gnistor" från hemlandet i form av ironiska ordval. Ordet "parfymer" används som övergripande rubrik för de tre första säsongerna (vinter, vår, sommar) för att ersättas av "aromer" i den fjärde temasvitens titel (hösten). Därmed skapas intrycket av naturens fullkomlighet, men även av dess övergång till något annat -- mot den obemärkta upplösningen -- den särskilda känslan av evanescens, så säregen för denna årstid.

Varje diktsvit innehåller 24 haiku-sekvenser som stöder, statiskt/dynamiskt, en övergripande rubrik med syfte att ge en sorts indikation. I *Övergångshaikun* till exempel (i sviten "Vintriga dofter") glider det aktiva elementet (*det förvånade rådjuret*) från det breda natursceneriet mot den intima miljön (*smör på majskolven*), via

betraktarens domestika omgivning (*mellan huset och ladan*). Samlingens uppdelning med nio (varje avsnitt rymmer nio sådana sekvenser) kan vara ett tecken på siffran nios “energi” i Kabbala, men även en naturlig, matematisk regulator eftersom bokens alla enskilda enheter är uppbyggda på samma sätt (tre strofer med tre verser i varje).

Dikterna målar upp en påtaglig verklighet/ geografi (*vinter i Malmö, en by i Småland, Rönneholm Park*), olika sorters kulturinslag (*Dalai Lama ler/ Marx uppe på hyllan; öppen bok; på baksidan*) eller matrelaterade detaljer (*majs med smör, pizza till middag, varmt te, syltburkar*). Man kan även upptäcka dynamiska och dramatiska toner, något som är mindre vanligt i den japanska traditionella poesin:

*skyfall i april –  
en spårvagn upp och ner i*

*vattensamlingen*

*cyklisten stannar –  
åldringen med sin kundvagn  
skyndar sig inte*

I andra dikter ligger farorna på lur:

*obekymrade  
ankungar i dammvattnet –  
katten på stranden*

*den gröna flugan  
gnuggar sina två framben –  
en hungrig tätting*

Binomen natur-människa utgör en nödvändig relation i en värld som verkar vara stadig och bräcklig på en och samma gång, såsom framgår av följande två haiku:

*sjöns vattenyta  
korrugerad av brisen –*

*gubben med håven*

*stelnade vågor  
uppradade på huset –  
röda taktegel*

Den diskret lidande själen är i fara att bortföras från husets trevnad, av en knappt märkbart hot:

*vandring längs stigen --  
håller hösten på avstånd  
med ett långt grässtrå*

I “Spänningsladdade haiku”, den sista sekvensen i avsnittet "Vintriga dofter", bidrar de tre punkterna till skapandet av en humoristisk spänning.

*havsutsikt från bron –  
turistens solglasögon  
försvi... i djupet*

*solstrålar i vasen –*

*i trädgården hoppar en  
...droppe ut ur snön*

Mycket friare i valet av språkenheternas kombination och mer besluten att registrera den mänskliga existensens drama, begår Daniel Onaca, i denna volym, små, nödvändiga "revolter" mot det säregna seränitetet, så typiskt för den japanska diktformen. Påverkad av den europeiska kulturens "dödsskräck", till exempel, uppfattar han övergången som en definitiv, irreparabel händelse:

*den sista hösten  
för den fångade räkan –  
måsen på bettet*

Samma influens kan även märkas i en sifferbaserad sekvens, där elementens antal minskas med varje haiku, i kontrast med det utvidgande landskapet:

*uppe på höjden –  
under det breda bladet  
fyra gyllene druvor*

*purpurrod skymning –  
under rostfärgade blad  
endast tre druvor*

I volymens avslutande triptyk, noterar Daniel Onaca med uppenbar ironi: "borttappad kigo" -- ett ord som namnger/ suggererar/ symboliserar årstiden, säsongstermen vars uteblivande gör att "berättelsen" inte kan fortsätta. I den följande haikun, genom att förkunna att

*mörkret i rummet  
delat av en månstråle  
utan kireji*

fråntar författaren läsarnas rätt att förlänga "storyn", samtidigt som han själv föreslår oss en syrlig men inte

mindre människovänlig form av haiku: senryū. Det är ett derivat som vi, uppvuxna som vi är, precis som författaren, "på mormors knä" kan närma oss mycket lättare.

*Ada D. Cruceanu*



*Metapoem deschizător*

*stropi de chihlimbar –  
din ciorchinele cules  
mai sunt trei boabe*

## *Öppningsmetapoem*

*bärnstendroppar –  
tre druvor kvar från den ur-  
plockade klasen*

## **I. Parfumuri hibernale**



## **I. Vintriga dofter**

## *Poeme de trecere*

*se oprește-n loc  
căprioara mirată –  
iazul înghețat*



*obrajii pudrați –  
pal verdele ierbii sub  
albul zăpezii*



*porumbul cu unt –  
între șură și pătul  
perdeaua de fulgi*

## **Övergångshaiku**

*plötsligt stannar det  
förvånade rådjuret upp –  
den frusna dammen*



*pudrade kinder –  
det ljusgröna gräset  
under snötäcket*



*smör på majskolven –  
mellan huset och ladan  
snöflingornas ridå*

## *Efterord*

Daniel Onacas haiku bygger på japansk och europeisk haikutradition där naturens skiftningar, den konkreta bilden och kontrastförhållande spelar avgörande roller i diktningen. Hans klassiska haiku och senryu är betraktelser av vardagens magi, där humor, sorgen över det förgängliga och lyckan över det anspråkslösa vävs samman i ett verk som beskriver livet i alla dess skimrande fragment.

I “Gamla dofter, nya aromer”, skildrar han staden Malmö med värme och humor i ögonblicksbilder, som vid första anblick verkar enkla och anspråkslösa, men om man reflekterar över dem eller börjar tolka dem, öppnar upp för helt andra betydelser, precis så som haiku ska vara. Den underfundiga och eleganta humorn så definierande för

haiku-senryuformen löper som en röd tråd genom Onacas poesi. Verserna är i 5-7-5 stavelseräkning som förr ansågs vara karakteriserande för haiku, men numera ses mer som ett stilval, har den lätthet och nyfikna blick som är nödvändig, likväl som de klassiska årstidsreferenserna.

Det är en unik samling, eftersom den är den första tvåspråkiga svensk-rumänska haikusamlingen som publiceras. Här bygger författaren en bro mellan den avskalade skandinaviska estetik som blivit gemensam för de mest internationellt kända svenska haikupoeterna och den elegans och ödmjukhet som återfinns i den japanska haikutraditionen. I Onacas dikter finns ingenting av den sentimentalitet och symbolism som historiskt präglat dikter av haijin från östra Europa. Ändå skönjs ett skimmer av poetik från någon annanstans; en fernissa över det karga

språket, som kan härledas till Onacas rumänska rötter.

Det är också hans första svenska diktsamling, trots att han varit bosatt i Sverige under tre decennier och att han under den tiden gjort sig ett namn på den rumänska haikuscenen, med ett antal diktsamlingar i Rumänien, bland annat *En skandinavisk vinter* (2016) och *Perenna dofter* (2019). Denna samling är ett lysande exempel på hur elegant haiku enbart förstärks av poesins lågmäldhet och är ett bevis på att ingenting går till spillo, trots att både känslorna och jaget lämnas utanför dikten, precis på det sätt som gör haikuformen unik.

*Anna Maris*



## *Postfață*

Poemele lui Daniel Onaca se bazează pe tradiția haiku-ului japonez și european, unde schimbările din natură, detaliile concrete și cultivarea contrastelor ocupă un rol esențial. Haiku-urile sale tradiționale și senryurile sunt rodul observării magiei cotidiene, unde umorul, tristețea născută din meditația asupra lucrurilor trecătoare și bucuria generată de contemplarea celor mărunte formează o țesătură sclipitoare ce surprinde viața sub multiple aspecte. În „Parfumuri vechi, arome noi”, orașul Malmö este înfățișat cu căldură și umor în instantanee, care, la prima vedere, par simple și nepretențioase, dar, dacă meditezi asupra lor și începi să le analizezi, se deschid oferind cititorului semnificații profunde, exact așa cum se cuvine să fie poemele haiku. Umorul

subtil și elegant, definitoriu pentru acest gen de poezie, străbate ca un fir roșu culegerea lui Daniel Onaca. Versurile de 5-7-5 silabe, caracteristice haiku-ului tradițional (dar în zilele noastre considerate mai mult ca o alegere de stil), au ușurința exprimării și poartă amprenta privirii curioase, amândouă la fel de necesare ca și clasicele referințe la anotimpurile anului.

Volumul acesta constituie prima colecție bilingvă de haiku suedez-român publicată vreodată. Prin apariția ei, autorul realizează o punte între simplitatea esteticii scandinave, trăsătură comună poemelor celor mai cunoscuți pe plan internațional haijini suedezi și amestecul de eleganță și modestie, tipice tradiției japoneze. Din poeziile lui Daniel Onaca lipsesc sentimentalismul ori simbolismul care au marcat, istoric, poeziile haijinilor din Europa de Est. Cu toate acestea, găsim în ele răsfrângerea unei poetici de altundeva; un anume

lustru, suprapus limbajului uscat, provenit din rădăcinile românești ale poetului.

Mai trebuie spus că volumul de față reprezintă prima sa colecție de poezii scrise în limba suedeză, deși autorul a trăit în Suedia timp de trei decenii, timp în care s-a impus pe scena haiku-ului românesc cu o serie întregă de culegeri, începând cu cea intitulată “O iarnă scandinavă”, publicată în anul 2016. Această colecție este un exemplu strălucit al modului elegant în care haiku-ul este potențat de discreția discursului liric și dovada că nu pierde din complexitate, chiar dacă atât emoțiile exprimate direct, cât și prezența directă a eului sunt omise în mod voit -- exact în maniera care asigură unicitatea acestei forme poetice.

*Anna Maris*

## CUPRINS INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<i>Cuvânt înainte</i>	7	<i>Förord</i>
Metapoem deschizător	28	Öppningsmetapoem

### **Parfumuri hibernale**

Poeme de trecere	32
Trei haiku-uri de Gerar	34
Trei haiku-uri statice...	36
... și alte trei, dinamice	38
Trei poeme în parc	40
Haiku-uri hibernale	42
Poeme florifere	44
Haiku-uri la ceai	46
Poeme cu suspens	48

### **Vintriga dofter**

Övergångshaiku
Tre ianuarihaiku
Tre statistiska dikter ...
... och tre dynamiska
Tre haiku i parken
Vinterdikter
Blommiga dikter
Five o'clock haiku
Spänningsladdade haiku

### **Parfumuri primăvăratice**

Ultima zăpadă	52
Trei poeme cu arome	54
Haiku-uri împărtășite	56
Poeme muzicale	58
Poeme dinamice	60
Haiku-uri solare	62
Trei poeme cu patrupede	64

### **Vårliga parfyer**

I vårbrytningen
Tre aromatiska haiku
Fördelade haiku
Musikaliska haiku
Dynamiska dikter
Solbelysta haiku
Treradingar med fyrfotingar

Haiku-uri înaripate	66	Bevingade dikter
<b>Parfumuri estivale</b>	<b>69</b>	<b>Sommardofter</b>
Poeme înaripate	70	Bevingade haiku
Haiku-uri de iunie	72	Tre junihaiku
Poeme cu pândari	74	Dikter på lur
Poeme erbacee	76	Örtartade haiku
Haiku-uri cu stropi	78	Stänkpryda haiku
Trei poeme tihnite	80	Tre rofyllda haiku
Haiku-uri la Sofiero	82	Dikter hos Sofiero
Poeme cu bănuieli	84	Föraningsdikter
<b>Arome tomnatice</b>	<b>87</b>	<b>Höstliga aromer</b>
Trei poeme în vie	88	Tre dikter i vingården
Trei haiku-uri pe pod	90	Tre dikter på bron
Trei poeme golașe	92	Tre nakna dikter
Haiku-uri din Balcani	94	Haiku från Balkan
Trei haiku-uri în parc	96	Tre dikter i parken
Haiku-uri pe ploaie	98	Regniga haikudikter
Trei poeme răsucite	100	Tre tvinnade dikter
Trei haiku-uri pustiite	102	Tre ödsliga dikter
Trei senryuri finale	104	Avslutande treradingar
<i>Postfață</i>	107	<i>Efterord</i>

## **Alte culegeri de poeme haiku de același autor**

O iarnă scandinavă – 100 de poeme haiku în stil clasic (Editura Coresi, București, 2016)

Roua anului 2016 – alte 100 de poeme haiku în stil clasic (Editura Coresi, București, 2017)

Parfum de imortele – încă 100 poeme haiku în stil clasic (Editura Coresi, București, 2017)

Roua anului 2017 – 100 poeme haiku și alte tristihuri (Editura Coresi, București, 2018)

Parfum de eternele –100 poeme haiku tot în stil clasic (Editura Coresi, București, 2018)

Roua anului 2018 – 100 poeme haiku și alte tristihuri (Editura Coresi, București, 2019)

Parfumuri de perene – alte 100 de poeme haiku în stil clasic (Editura Coresi, București, 2019)

Roua anului 2019 – 100 de senryuri cu urme de calamități (Editura Coresi, București, 2020)

## **Andra haiku samlingar av samma författare**

En skandinavisk vinter – 100 traditionella haikudikter (Coresi förlag, Bukarest, 2016)

2016 års daggdroppar – 100 andra traditionella haikudikter (Coresi förlag, Bukarest, 2017)

Övervintrande dofter – ytterligare 100 traditionella haikudikter (Coresi förlag, Bukarest, 2017)

2017 års daggdroppar – 100 haikudikter och andra treradingar (Coresi förlag, Bukarest, 2018)

Mångåriga dofter – 100 fler traditionella haikudikter (Coresi förlag, Bukarest, 2018)

2018 års daggdroppar – 100 haikudikter och andra treradingar (Coresi förlag, Bukarest, 2019)

Perenna dofter – 100 nya traditionella haikudikter (Coresi förlag, Bukarest, 2019)

2019 års daggdroppar – 100 senryu med spår av katastrofer (Coresi förlag, Bukarest, 2020)